

— Mutta nyt on sekin työ tehty tehottomaksi, jos se kerran on joutunut oman hallituksen haltuun. Ajatelkaa vain mikä hirvittävä ase se on vanhoillisen diktaattorihallituksen käsissä; ensimmäkin julistaa se tietenkäin heti sodan, hävittäen maan tasalle naapurimaan kaupungit. Sukupolvienvietyt, miljoonat viattomat ihmiset tuhoataan nopeasti. Ja jos täällä yrittetään vastarintaa, niin nyt he voivat heti kukistaa kapinalliset — meidän aseellamme. Ja meidän tietysti aivan ensi tilassa teloitetaan.

— Minä en ymmärrä...

— Mitä me teemme...?

— Vielä kauheampaa oli ajatella, että se olisi vihollisten kynissä. Siellä on yhtä raaka hallitus — se hävittäisi yhtä julmasti meidän maamme. Ja noita hirvittäviä seurauksia ei voi enää estää. Minun vuosikausia, yötä päivää kestänyt työni joukkomurhia vastaan — tulee nyt välillisesti olemaan syynä ihmiskunnan hirtuimma teurastukseen...

Hän vaikenä ikäänkuin tukehtumallaan. Sitten hänen katseensa leimahti pelottavasti, se kiitti läpitunkavana miehestä toiseen, kun hän jatkoi harvaan ja raskaasti, aivankuin olisi tahtonut tappaa sanollaan syyllisen:

— Mutta ajatelkaa sitä petosta... se on ihmiskunnan suurin, katalin rikos. Tämän petoksen tähden teurastetaan miljoonia viattomia. Eläkä yksin miehiä, vaan naisia, horjuvia vanhuksia, satojatuhansia viattomia pieniä lapsia. Oliko se ihminen — joka voi tuon tehdä...?

Monet pöydällä lepäivät kädet aukenevat ja vuoroin puristuivat suonenvedontapaisesti nyrkkiin — ja ot-silta vierivät suuret hikikarpalot kun kirkkaat suuret... Nuo hirmuiset sanat putoilivat heidän päälleen raskaina kivipölkkeinä... Vasta viimeinen lause muutti edes osan heidän tuskastaan raivoksi. Useat syöksähtivät selsoalleen ja heidän sanansa sähsivät huoneesta kuni haavoitetut käärmeet:

— Ei ihminen — vaan saatanat!

— Iankafikkinen helvetti! Tämä saattaa ihmisen hulluksi!

— Toverit! — kuuluu B:n ääni, hiukan tyyneämpänä kuin toisten. — Me näytämme jokainen siltä, kuin olisimme kidutuspenkissä... Ei minulle ainakaan tuo sietämätön tuska johdu siitä ajatuksesta, että jospa toverit epäilevät minua! Sillä mitäpä nyt enää merkittäisi, vaikka tässä hoiti tapettaisiin kymmenen viatonta! Mutta se asia: ettemme enää voi estää tuo laista kamalaa teurastusta, ja toinen tosiasia, että maailmassa on voinut tapahtua noin musta petos — ne saattavat ihmisen suunnit-taan.

Hän kohotti suuret nyrkinsä ilmaan ja hänen rinnastaan tunkautui tuskallinen, käheä voikaisu. Ja taas kuului sekavana ryöppyä tulkuttomia, uhkaavia ja raivokkaita huutoja:

— Nyt on parasta ampua kuula otsaansa! — huudahti nuori Julius.

— Ensin murskataan se otsa, jonka takana on hautunut noin saastainen rikos!

— Se on totta

— Mutta kuka sen teki?

— Kamala on ajatella, että vain me sen tiesimme...

— Se on siis yksi meistä!

— Yksi meistä on siis — peturi!

— Kuka se on?

Silloin kuului huoneesta aivankuin haavoitetun pedon karjahdus, ja se nuori jättiläiskokoinen salaliittolainen hypähti yhdellä loikkauksella

keskelle lattiaa. Hänen lujat ham-paansa kirskaivat kuin toisiinsa sopimattomat hammasrattaat, moukarin-tapaisten nyrkkien rystyiset viikkui-vat lumivalkeina ja hänen kalpeat kasvonsa vääristyivät kun hän jyräsi matalalla äänellään:

— Kuolema ja kadotus! Tämä on illan hirveä — tätä ei voi ihminen kestä! Meidän täytyy heti paikalla tehdä jotakin... Kukaan sivullinen ei ole sitä tietänyt — yksi meistä on siis peturi... Me olemme kaikki täällä — tuo maanpirin suurin konna on siis tässä huoneessa. Ilmoitakoon hän itsensä! Jos hän pelkää kidutusta — niin minä lupaan nyt — minä vannon kunniani kautta, että minut täytyy ennen tappaa, kuin häntä kidutetaan — vaikkei mikään helvetin tuska riitä sovittamaan yhtä miljoonatta osaa hänen rikoksestaan... Mutta elävänä hän ei saa olla hetkeäkään — minä menetän ehdottomasti järkeni, jos hän vielä pääsee tästä huoneesta hengittävänsä...

Antonius ei puheenvuoronsa jälkeen lausunut enää sanaakaan — hänen katseensa vain siirtyi jokaiseen vuoronsa jälkeen niin tutkivan terävänä kuin vivisektorin veitsi... Kaikki näyttivät hänen mielestään viattomilta — ja kuitenkin täytyi yhden olla heistä syyllinen... Hän tunsi vielä suurempaa tuskaa siitä, että joku hänen tovereistaan voi noin julmasti näytellä... (Jatk.)

TACOMA, WASH.

Puhuja tulee.

Toveri Kalle Korhonen puhuu 6 p:nä lokakuuta kello 8 illalla tanskalaisen haalilla 1533 Tacoma Ave.

Kaikki mukaan, sillä puhuja on meille uusi, tilaisuus on siis erikoinen ja sisäänkäisy on vapaa.

Tuo.

HOQUIAM, WASH.

Kun tulin virallisesti valituksi tähän tehtävään, niin aion täyttää velvollisuuteni. En säikähdä, vaikka kirjoit-täni hieman joskus kärsittäisiinkin, tul-len kuitenkin esiintymään kerran kuu-kaudessa lehtemme Toverittaren palstoilla. Olen aina tavannut olla harmitettu, kun on laiska kirjeenvaihtaja, kun eivät tärkeimpiäkään hommia muista lehteen kirjoittaa. Ompeluseuran hommista, enempi kuin myyjäisistäkään, ei ole mitään muistettu mainita ja kuitenkin on meillä ollut kaikkien kirjeenvaihtajaa. Samoin on unohdettu puhua lasten kesäkouluista ja heidän iltamistaan ja niiden menestymisestä. Paljon muita toimia ja asioita on aivan sivuutettu, joista kyllä olisi sopinut mainita. Eipä sillä, etteikö sivusta voitaisi kirjoittaa, vaikka ei ollakaan virallisesti määrätty uutisten kirjoittajaksi, mutta hänellä sitä kuitenkin odotetaan, joka sen on toimekseen varsinaisesti saanut.

Niin on vain mennyt tämäkin kesä, eikä kuumuudesta täällä ole lainkaan tarvinnut kärsiä. Kun ei talven kylmyyttä tarvitseisi tuntea, niin olisi se silloin allright.

Viittä nuorta miestä, joiden ikä vaihtelee noin 16—24 syytetään nuorten tyttöjen kanssa luvattomasta seurustelemisesta iltasin ja myöhään yöhön saakka. Saavat siitä lystistä istua kauntin linnassa 30 päivää. Olinpa ollut heidän tuomarinaan, niin varmaan olisivat siellä istuneet hieman kauemmin. Tytöt kun olivat ainoastaan 12—17 ikäisiä. Osa tytöistä tullaan lähettämään Wash. tyttöjen kasvatuslaitokseen.

Ompeluseuran naiset päättivät kokouksessaan panna toimeen ilmatat

Vapaasti—Ihmeellistä Musiikkia—Uusin Keksintö—Vapaasti

Kello Saanut Huomiota Voidessaan Soittaa Maailman Parhainta Musiikkia.

Olette hämmästyneet ja lumottu, kuullessanne sellaista ihmeellistä musiikkia, mitä on kätkeyty siihen vasta keksittyyn kelloon, joka juuri on Europasta saapunut. Tämä kello soittaa ihmeellisiä säveleitä, joita ovat soittaneet huomattuimmat taiteilijat, ja te voitte nauttia heidän soitostaan, vain vetämällä kelloa ja painamalla napista. Se soittaa valikoituja kappaleita miltei 20 minuutin ajan, kenenkään arvaamatta mistä säveleet tulevat.

Teidän ei tarvitse tuhata rahaanne ostaa kenne kalliita soitto-koneita, kuten pianoja, fonografeja, enempää kuin mitään rullia, levyjä, j. n. e., sillä tämä kello on valmistettu niin, että sen soittama musiikki vastaa minkä kalliin soitto-koneen musiikkia tahansa.

Tämä kello on tehty puhtaasta bronsista ja silattu paksulla kultakerroksella. Koska se on erikoisen taidokkaasti valmistettu, on se kodissanne todellinen taideteos. Kellon sisusta on niin taidokkaasti valmistettu, että se käy täsmällisemmin kuin mikään tähän asti kaupassa ollut kello.

Soittomekanismi on asetettu kellon alaosaan, mikä estää laitteeseen pölyn laskeutumisen ja tekee mahdolliseksi äänen kirkkaana ja miellyttävänä pysymisen.

Tämä kello, joka on näin arvokas jokaiselle, ei ole ainoastaan tarkka ajanpitiä, vaan myöskin erinomainen soitto-kone.

Se on hyvinkin \$18.00 arvoinen, vaikkakin meidän hintamme tämän kuun aikana on ainoastaan \$6.50, 25 vuoden takauksen kanssa. Käyttäkää heti hyväksenne tätä tarjoustamme, sillä hinta tulee myöhemmin olemaan \$18.00.

Leikatkaa irti tämä ilmoitus, kirjoittakaa nimenne ja osoitteenne siihen SELVÄSTI ja lähettäkää se meille postitse, liittäen kirjeen mukana 50c lähetyskustannuksen osittaiseksi korvaukseksi. Lopun voitte maksaa kun kello on saapunut teille.—Pitäkää sitä kymmenen päivää kokeilla ja jos ette sitte ole siihen tyytyväinen, niin annamme teille rahanne takaisin. Kirjoittakaa tänään.

UNION SALES COMPANY, Dept. 84, 673 W. Madison St., Chicago, Ill.

kassan kartuttamiseksi. Valittiin komitea, joka toimii asian edistämiseksi ja tilaa kappaleen ja laittaa sen näyttämölle. Valitukse tulivat Ida Vartio, Bertta Paavila ja Hilma Palo, jotka tietysti innolla toimivat kuten ennenkin.

E. M.

TOIVOLA, MICH.

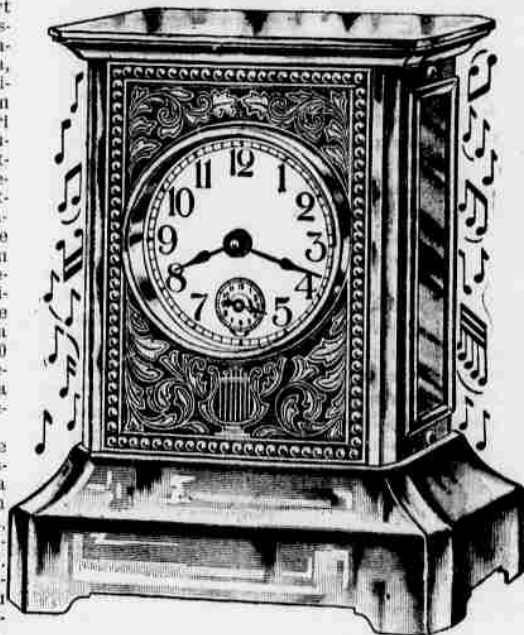
Tervehdys Toverittaren lukijoille täältä Toivolon farmikontrilta. Päätin piirtää Toverittaren jonkun sanan koska ei täältä ole näkynyt lehdistä juuri mitään.

Kyllä sitä täälläkin eletään pikkuhiljaa vaan eihän se farmari jouda lehtien kirjoittamaan, sitä vähemmän lukemaan, niin lausul eräskin porvarilehden kannattaja farmarin misis, kun kauppaan Toverittarta hänelle. Sanoi ei sitä jouda lukemaan ja illalla kuin on työstä päässyt, niin on niin väsyksissä, ettei voi, eikä haluta lukea muuta kuin sitä uskovaisten lehteä, joka sielua virkistää, että jaksaa sitten taas aamulla alkaa päivän raadannan. Siinäähän sitä on mltä ihmisen tarvitsee. Se on ikävä asia, että on ihmisiä, jotka ovat niin vähän tyytyväisiä.

Niin syksy tekee tuloan täälläkin. Lehti on jo kolme päivää kellastunut, vaan silti on ollut sievät ilmat. Kuluus tahtoo tehdä haittaa maanviljelijöille täälläkin, vaikka tämä on niin ison Superior järven rannalla, että vetäisi olisi, vaan sitä on silti vaikea saada maata kastelemaan kun ei sada. Niin enköhän lopeta tällä kertaa.

Pätsäri.

Kenelle ei vielä tule Toveritarilatkoon sen heti!

QUINCY, MASS.

Muutamet viileät päivät ovat tuoneet huomattavaa vilkkautta osastotöimintaamme. Onpa jo suunniteltu valmiiksi seuraavan talven toiminta osapuulle.

18 p:nä osaston kokouksessa velvoitettiin johtokunta ilmoittamaan näytelmäseuran johtajan ja taloudenhoitajan paikan osaston jäsenten haettavaksi, hyväksyttiin agitatorikomitean alullepanema homma lauluseuran perustamisesta, valittiin pari toverittaruorisoliiton ohjaajiksi y. m. vähemmän tärkeitä asioita mentiin läpi samassa tarkoituksessa. Samoin agit. komitea on ollut vilkkaassa toiminnassa, on nim. hommassa perustaa lukurengas ja puhujaseura osastoon, samoin on ihanneliittotyö pantu alulle. Siis eipä tarvitse muta kuin innoituvaa ja uhrautuvaa joukkoa kaikissa näissä tehtävissä toimimaan. Ikävintä vaan on, että yhdet ja samat henkilöt joutuvat melkein poikkeuksetta toimimaan jokaisessa hommassa suurimman osan jäsenistöstä ollen joutilaana. Toivottavasti jokaiselle pitäisi olla niin paljon osastoon yhtyessään velvollisuuden tuntoa, että joitain pikku tehtäviä ei pelkäisi. Ja todellisuudessa pitäisi meidän jokaisen karaistua siksi joukoksi, joka oman yksityisen hyvinvointinsa uhraa ja unhottaa suurta asiaamme palvellessa.

Äskettäin kuoli Norford kauntin keuhkotauti parantolassa, Braintree:ssä, kaksi nuorta työllistoveritarta nim. Lempi Mustonen ja Elina Tamminen. Kumpainekin jo vuosia sairasti tuota köyhälistön hivuttavaa tautia, päättyen elämä eneneikaisesti tuonen tumaan syleilyyn. Lähinnä jäi heitä kumpaakin suuremman mies ja yksi lapsi. S. L.